

UCHWAŁA NR XL/196/2017

RADY GMINY SIEDLEC

z dnia 7 listopada 2017 roku

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargi Prokuratora Rejonowego w Wolsztynie wraz z odpowiedzią na skargę.

Na podstawie art. 18 ust.1 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1875) oraz art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz.1369,poz.1136, poz.1370)

uchwała się, co następuje:

§ 1. Przekazuje się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu skargę Prokuratora Rejonowego w Wolsztynie wniesioną pismem z dnia 17 października 2017r. Nr Sygn. Akt PR Pa 105.2017, na uchwałę Rady Gminy Siedlec z dnia 27 czerwca 2017 roku Nr XXXVII/173/2017 w sprawie: zatwierdzenia taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzenie ścieków dla Zakładu Eksploatacji Urządzeń Komunalnych sp. z o.o. w Siedlcu na okres od dnia 30.07.2017 roku do dnia 29.07.2018 roku– stanowiącą załącznik nr 1 do uchwały oraz kopię zaskarżonej uchwały – stanowiącą załącznik nr 2 do uchwały.

2. Udziela się odpowiedzi na skargę, o której mowa w § 1 – stanowiącą załącznik nr 3 do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Siedlec.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

WICEPRZEWODNICZĄCY RADY
Robert Winiarz

Poznań, 7 listopad 2017 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Poznaniu**

Strona Skarżąca:

Prokurator Rejonowy w Wolsztynie

Strona przeciwna:

Rada Gminy Siedlec

reprezentowana przez r.pr.

Annę Ossowską

Kancelaria Radców Prawnych

K. Materna A. Ossowska sp.p.

ul. Grottgera 6a /13

60-757 Poznań

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ

Działając na podstawie załączonego pełnomocnictwa, na podstawie **art. 54 § 2** ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn. zm.) zwanej dalej PPSA, Rada Gminy Siedlec przekazuje Sądowi skargę (wraz z aktami sprawy i niniejszą odpowiedzią), Prokuratora Rejonowego w Wolsztynie, doręczoną w dniu 23 października r. w sprawie Uchwały Rady Gminy Siedlec nr XXXVII/173/2017 w sprawie: zatwierdzenia taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków dla Zakładu Eksploatacji Urządzeń Komunalnych sp. z o.o. w Siedlcu na okres od dnia 30 lipca 2017r. do dnia 29 lipca 2018r. **w zakresie postanowień uregulowanych w pkt. 5.3 załącznika do uchwały.**

W imieniu strony przeciwnej, wnoszę o uznanie skargi za zasadną i stwierdzenie nieważności **pkt. 5.3 załącznika** do Uchwały Rady Gminy Siedlec nr XXXVII/173/2017.

UZASADNIENIE

Rady Gmin Siedlec dnia 27 czerwca 2017r. podjęła Uchwałę nr XXXVII/173/2017 w sprawie: zatwierdzenia taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków dla Zakładu Eksploatacji Urządzeń Komunalnych sp. z o.o. w Siedlcu na okres od dnia 30 lipca 2017r. do dnia 29 lipca 2018r.

Dnia 17.10.2017r. Prokurator Rejonowy w Wolsztynie wniósł skargę na powyższą uchwałę w zakresie postanowień uregulowanych w **pkt. 5.3** załącznika do uchwały w zw. z par. 1 uchwały- opłaty za przyłączenie do urządzeń wodociągowo- kanalizacyjnych. Postanowieniom tym zarzucił istotne naruszenia prawa tj. art. 24 ust. 1 i 5 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 328 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą” i wniósł o stwierdzenie nieważności ww. punktu załącznika do uchwały.

Organ co do zasady uznaje, że można zgodzić się w przywołanych w skardze argumentami choć mogą one budzić wiele wątpliwości wobec konstrukcji przepisów prawa, na podstawie których sporna uchwała została wydana oraz rozbieżności w orzecznictwie.

W pierwszym rzędzie należy podnieść, iż Prokurator nie mając wątpliwości wskazuje, iż ww. uchwała Rady Gminy jest aktem prawa miejscowego i wnosi skargę na podstawie art. 3 § 2 pkt 5 Ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn. zm.), zwanej dalej „ppsa”. Takie wątpliwości jednak były przedmiotem różnych orzeczeń Naczelnego Sądu Administracyjnego : postanowienie z dnia 18 maja 2016 r. II GSK 1149/16, wyrok z dnia 24 maja 2007 r. o sygn. akt II OSK 256/07 (publik. CBOSA) ale też przeciwny wyrok z dnia 6 kwietnia 2006 r. o sygn. akt II OSK 19/06 (publik. CBOSA).

Wobec braku stosownej uchwały rozstrzygającej ww. wątpliwości i różne stanowiska w tym przedmiocie, tutejszy Sąd winien rozstrzygnąć tę kwestię a w przypadku stwierdzenia, iż zaskarżona uchwała nie jest aktem stanowienia prawa, bowiem Rada nie ustanawia żadnych mających obowiązywać na właściwym dla swego działania obszarze norm zakazujących, nakazujących czy zezwalających a taryfa winna być uznawana jako zestawienie ogłoszonych publicznie cen i stawek opłat za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków oraz warunków ich stosowania, nieokreślone przez gminę, lecz przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne na zasadach określonych w rozdziale 4 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu (art. 20 ust. 1 ustawy) – skarga winna ulec odrzuceniu.

Należy zgodzić się ze stanowiskiem Prokuratora, że bez jakichkolwiek wątpliwości podstawą prawną uchwały dotyczącej zatwierdzenia taryf jest art. 24 ust. 1 i 5 ustawy. Na marginesie jednak należy podnieść, jak wyżej wskazano, że taryfy te przygotowywane są przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, gmina natomiast wydaje uchwałę o ich zatwierdzeniu lub odmowie zatwierdzenia, jeżeli zostały one sporządzone niezgodnie z przepisami. Rada Gminy ma obowiązek jedynie sprawdzenia warunków formalnych wniosku w postaci zgodności z przepisami. Zgodnie z delegacją ustawową zawartą w art. 23 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe sposoby określania taryf, zgodnie z którym przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne je opracowuje. Taryfy te przygotowywane są przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, Rada Gminy natomiast zobowiązana jest do wydania uchwały o ich **zatwierdzeniu lub odmowie zatwierdzenia**, jeżeli zostały one sporządzone niezgodnie z przepisami. W związku z tak sformułowanymi przepisami Gmina weryfikuje poprawność taryf m.in. na podstawie Rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków. (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1701). Oznacza to, że taryfy muszą spełniać wymagania ustawowe, ale również wymagania określone przez Ministra. § 5 ww. rozporządzenia wskazujące że:

„Taryfy, w zależności od ich rodzaju i struktury, dla poszczególnych taryfowych grup odbiorców zawierają:

(...)

7) stawkę opłaty za przyłączenie do urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych, będących w posiadaniu przedsiębiorstwa, wynikającą z kosztów przeprowadzenia prób technicznych przyłącza wybudowanego przez odbiorcę usług; do stawki opłaty dolicza się podatek, o którym mowa w § 2 pkt 9”.

Powyższy zapis jednoznacznie określa, że taryfy „zawierają”, czyli muszą zawierać wszystkie wymienione elementy, m.in. zakwestionowaną przez Prokuratora stawkę za przyłączenie do urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych. Brak jest racjonalnych przesłanek wskazujących, iż taryfy nie powinny zawierać tego typu regulacji. W takiej samej sytuacji znajdowały by się bowiem również inne kategorie wymienione w rozporządzeniu m.in. „cenę za jednostkę miary powierzchni zanieczyszczonej o trwałej nawierzchni, z której odprowadzane są ścieki opadowe i roztopowe kanalizacją deszczową, uwzględniającą rodzaj i sposób zagospodarowania powierzchni”. Jak wskazuje Bujny, Jędrzej i Ziemiński, Krystian M.. Ustalanie i pobieranie opłat za

tw. deszczówkę (uwagi de lege lata i de lege ferenda). Państwo i Prawo, 2017, nr 3. s. 50-63: „Umieszczenie we właściwych taryfach stawki opłaty za odprowadzaną deszczówkę ma charakter obligatoryjny.”

Należy podkreślić, że pomimo słusznie zgłaszanych przez Prokuratora wątpliwości dotyczących kompetencji Ministra do formułowania poruszanej powyżej wytycznej co do tworzenia taryf w zakresie opłaty przyłączeniowej, to budzi wątpliwość czy Rada Gminy ma kompetencje ustawowe do orzekania w zakresie niezgodności z prawem rozporządzenia ministra. Radamusi działać na podstawie i w ramach obowiązującego prawa, a bez wątplenia kwestionowane rozporządzenie ministra jest obecnie wiążącym aktem prawnym. W przypadku więc nieuwzględnienia tego punktu w zestawieniu taryf przez Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, Rada Gminy odmówiłaby zatwierdzenia taryf, z uwagi na sporządzenie ich niezgodnie z przepisami. Dalsza konstrukcja prawna przy takim rozwiązaniu, doprowadziłaby i tak do ich wejścia w życie.

Jak należy przyjąć w obecnym stanie prawnym, przy założeniu jakie poczynił Prokurator, że przedmiotowa uchwała stanowi akt prawa miejscowego, Rada Gminy nie powinna, w świetle obecnej interpretacji przepisów, uwzględnić **punktu 5.3 przedstawionej taryfy** przez Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, w którym zawarto inną wartość niż **0 zł** i powinna odmówić zatwierdzenia taryf w obecnym brzmieniu, z uwagi na sporządzenie ich niezgodnie z przepisami i pośrednie zobowiązanie mieszkańców do wnoszenia opłat bez wyraźnego upoważnienia ustawowego .

W związku z powyższym wnoszę jak na wstępie.

Z poważaniem,
Anna Ossowska
Radca prawny

Załączniki:

- skarga skarżącego,
- odpowiedź na skargę,
- akta sprawy, w tym uchwała Rady Gminy w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę,
- pełnomocnictwo procesowe.